

Arrest

nr. 124 753 van 26 mei 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 17 april 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van “*de beslissing [...] dd. 26.11.2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten*”.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

1.1. Verzoekende partijen duiden in hun verzoekschrift als aangevochten beslissing “*de beslissing van verwerende partij dd. 26.11.2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten*” aan. Verwerende partij merkt in dit verband correct op dat de bevelen om het grondgebied te verlaten van 26 november 2012 ter kennis werden gebracht op 6 december 2012 en aldus niet meer op tijdige, ontvankelijke wijze kunnen worden aangevochten middels huidig verzoekschrift van 17 april 2013. De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is immers van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad merkt daarenboven op dat bij arrest met nummer 109 977 van 17 september 2013 reeds een arrest werd gewezen inzake voormelde beslissingen.

1.2. In fine van hun verzoekschrift vragen verzoekende partijen plots de schorsing en nietigverklaring van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 28 februari 2013. Dit zijn ook de beslissingen die werden gevoegd bij het verzoekschrift.

In zoverre dient te worden aangenomen dat deze beslissingen het voorwerp uitmaken van huidig beroep dient er ambtshalve op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat beide verzoekende partijen reeds bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten op onder meer 27 augustus 2012 en 26 november 2012, al dan niet gepaard gaande met een inreisverbod. De door verzoekende partijen tegen deze bevelen ingestelde beroepen werden respectievelijk bij arrest van 24 juni 2013 met nummer 105 726 en bij arrest van 17 september 2013 met nummer 109 977 door de Raad verworpen. Er blijkt niet dat tegen voormelde arresten cassatieberoepen werden ingesteld. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten maken aldus niet langer het voorwerp uit van enige procedure en zijn uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van de huidige vordering bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekende partijen nog tot voordeel kan strekken.

Zelfs indien dient te worden aangenomen dat de ontvankelijkheid van het ingestelde beroep samenhangt met de conformiteit van de bestreden beslissingen met de ingeroepen artikelen 3, 5, 8 en 13 van het EVRM, dringt de vaststelling zich op dat de door verzoekende partijen opgeworpen grieven ontleend aan het EVRM door hen in wezen reeds zijn opgeworpen in het kader van het beroep bij de Raad ingediend tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van 26 november 2012. Deze grieven werden reeds behandeld, doch verworpen bij arrest van 17 september 2013 met nummer 109 977. In deze kan aldus worden verwezen naar het gestelde in voormeld arrest, waarvan niet blijkt dat hiertegen een cassatieberoep werd ingesteld.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen, ter terechtzitting gewezen op de definitief geworden bevelen om het grondgebied te verlaten van 27 augustus 2012 en 26 november 2012, niet aantonen dat zij nog een belang hebben bij het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten van 28 februari 2013 (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS